

הקצנה:

אז הנה היומן שלי - יומן של נערה
חב"דית-מתבגרת-קלאסית, או לפחות זה
מה שאימא טוענת. לדעתה יש לי זווית
מבט מעניינת על אירועים רגילים לגמרי
של כיתה טי"ת בתיכון חדש ולא מוכר,
למרות שלדעתי האירועים שקרו לי ממש
לא היו רגילים. אבל - תשפטו בעצמכן!

הכרך הזה כולל את תקופת ההתאקלמות
שלי, ואם אנסה לתת כותרות יותר
ספציפיות: מה עובר על מי שהופכת
בבת אחת מילדת יסודי חמודה ותמימה
לתיכוניםטית במלוא מובן המילה, מה
קורה למי שצריכה להכיר מורות וחברות
חדשות שהיא בכלל לא מכירה(ולהסתדר
איתן!), ואם ניכנס ממש לפרטים הקטנים
- הספר הזה גם מסביר מה זה בדיוק
מקום טוב בכנס ואיך תופסים אותו, ואיך
מתכננים התוועדות כיתתית ראשונה.

בכרכים הבאים תשמעו עוד קצת ממני,
יותר בכיוון של המשך השנה.
עד אז, מזמינה אתכן לקרוא, ליהנות ואולי
אפילו להזדהות!

שלכן,

(דסי:)

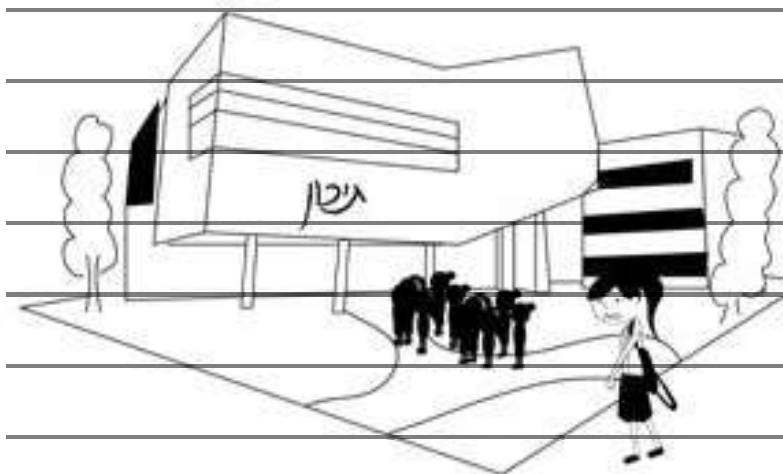

יום שלישי, י' באדר

אינא כ"כ התרעה שהתברר שכל הנהגותי
אלה רבות ט"ת, שלום הרשות היא לקחה אותי
עם הרבה עניינים וכללתי את הייתי צריכה
לנסות להעלה.

היא אפילו רצתה להיכנס איתי פנימה כפי הראות
את הכיתה שלי ואיפה אני יושבת, אבל לא רציתי
שהרשות הרשות שלי יהיה שלם תימונת
שליכה את אינא שלם כל מקום. אז אמרתי
לך שלם צריק ונראה לי שהיא קצת נאלצה לה
הלגתי לה. היא לא מבינה שאני מתבטלת עכשיו
ואינא הן פחות?

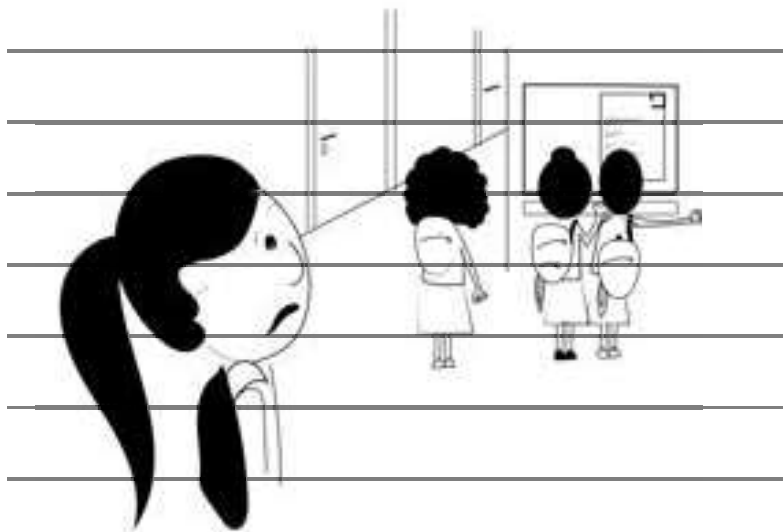
הכל אופן, כיתפתי את התיק ברישול מכון כמו
שראיתי את כל הסמינריסטיות עשות וניסיתי לעכר
ישר. מסתבר שכל שורש מיומנות לא קטנה. איך
בואן מציחות לעכר ככה?

מנסה לשמור על יציבות כרמתי עם נהר הבמות אלו
תוק מה שהתברר כלאובי של התיכון, ואם הסתבר
לי שהעצם אין לי מושג לאן לעכר. במות שהאיצו
מאחורי נתקעו בו וכמעט הפילו אותי עם התיק.

כמעט נבנסתי לציכאון קליני, ואז נורה נחמה
שכנאה ראתה למצוקתי באה ושאלה אותי: "את
לכיתה ט'ת?" הננתי לבשה, הנני יש לי פרצו
של חשה. "כיתות ט'ת באדע ימין, קומה שנייה",
היא החוותה לי בה ואני הוציתי לה וכמעט רצתי
לכיוון הנכון.

כשהציתי למקום הנכון ראיתי התבארות של בגות
לי לא מואצות, אז כנולן נחפתי צס, ונסתבר
של הרחוב היו תליות רשימות השמות לפי כיתות.

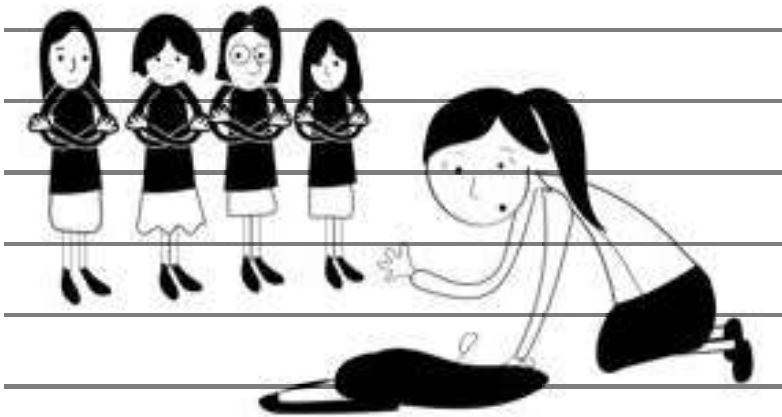
לְקַח קִצְת לַמָּן וּמוֹפָקִים עַל עֲצֵמֹתַי אֶת הַסּוּס
עֲלֵי־כֹבֵדִים כִּי־תִטֵּן שְׂמֵיךְ, וְלֹא־נִחַת רוּחְךָ
מִיְהִרְתִּי לְהַתְחַרֵּר אֶת־הַלְּבָבוֹת כִּלְבֵּתִיק
מִצְרִי־לְקוֹשֵׁי מַלְרָע עֲלֵיךְ!

עַד אֶחֱפֹץ הַטֶּנֶן - - - גַּח־גַּח־גַּח מִהִתְחַבֵּרֶת.
אֲלֵךְ הַתִּיק עֲלֵי־לֵב אֶת־אֲחֵרֵי אֲלֵךְ וְגַח־גַּח
מִחֻפְזוֹת וְהַלְּבָבוֹת מִנְהִירֵם
תַּחַת עֲשָׂרוֹת גַּח־גַּח אֲשֵׁרֵם.

"הַתִּיק עֲלֵי!"
גִּיסֵי־לְעֹקֵיךְ, הַתִּיק עֲלֵי
אֲלֵךְ מִהִתְחַבֵּרֶת
עַל־הַרְרָה אֶת־אֲחֵרֵי
שֶׁנֶּעֱשֶׂה אֹתִי!

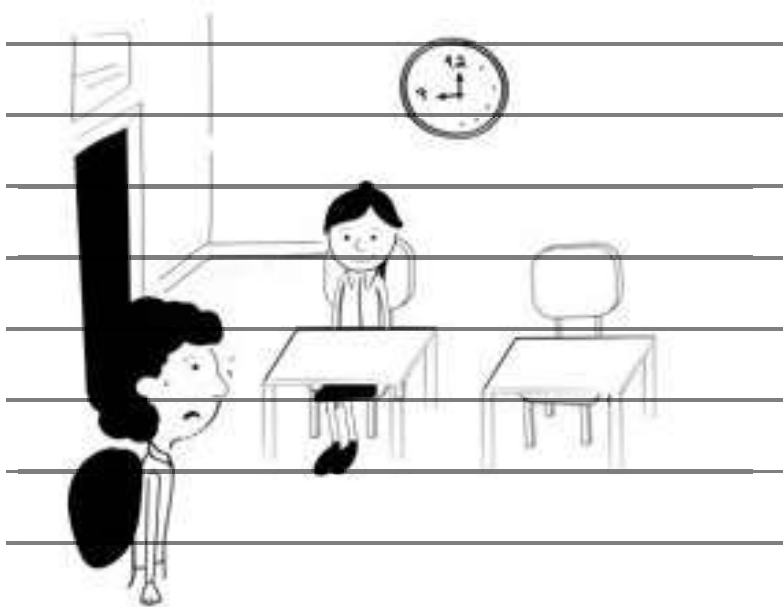
לעצמי מתלבטת אם להישחק בחלצה ולצדק את
תיקי הסכסוך, השתתף לפתע שקט אימים וכך
הלגות נמלטו לאחת עתוק הכיתות. כשאתי להרים
את התיק, ואז איתי בתחילת הסכסוך ארצה
מורות חמורות סבר מסתכסות עליי. נחפזתי
להימלט לכיתה ט"ת שתיים.

לראש מלכי, לעצמי שבכנתי באיחור כל המקומות
היו תפוסים, חץ מלפני המקומות השני השלמות
הכי קצרים. בלשון אחת יש לה יצא חת"ת
פתוח וקצמר מסווג, והעצותי לא תלכת עלי

מישהי eNN חרוזיה, או כחחתי יי את השולחן
השני. אז לפני שהפכתי לתתקס נכנסה
הנורה הנחנה שכיוונה אותי לוקר יאערי הנכונ.
נתבר שהיא הנחנת שלינו בושות.

קצת אחרי שהתיישנו במקום, נכנסה בת יאערי.
פטר "יחיה עי האיחור" ונתנה עי הכיסוי יאערי.
הנחנת הנחה השנה עי תחילת שנה, אולי
נראה שלת שלי יאערי eNN טחחה ריקשיל.

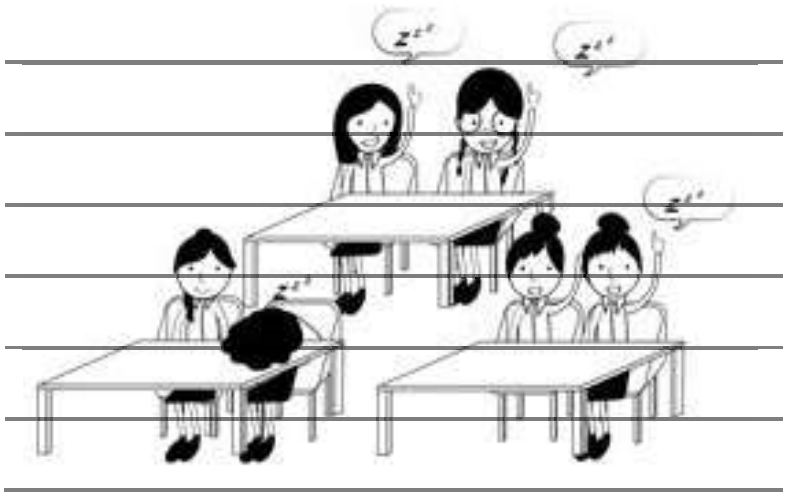

אחרי שהמורה הסביר את תורת חלניות לפי
רשימת השמות וקראו לשם החלנית הראשונה
לשם של תחילת השנה, התחלנו להתפלל.

אחרי התפילה, המורה הסביר שגם כמנהג
המחקר היכרות ושהיא גם תסביר לנו קצת את
התיכון. למחקר היכרות כל אחת הייתה צריכה
להכיר את השם שלה ותחביב.

כמעט כל הלכות אמרו שהתחביב שלהן הוא אישון
אבל היא היה לי נעים להכיר את שווקא אוהבת
להשאיר את השם הקטנות של הילדים. מצינו
שני, אולי הן התכוונו שהן אוהבות אישון לבוקר?
אבל כולן גראות כל כך רענות ומארות, חוץ
מחסי (הבת שלי) שעכשיו יצאתי איך קוראים לה.
ההרצה של הENN שנת את השולחן.

וּכְּמִיּוֹתָיִם הַחֲמִישִׁית לְעֹלָם מִיָּמֵינוּ. לְכַתּוּב
וְכִי יִשְׁעֵי כָּל רַבְּבֵי הַיָּם יִשְׁעוּ, וְכִי
מִיֵּשׁוּרֵי הַהַיָּם יִשְׁעוּ מִיָּמֵינוּ לְכַתּוּב
וְכִי יִשְׁעוּ לְעֹלָם הַחֲמִישִׁית לְעֹלָם הַחֲמִישִׁית
לְעֹלָם הַחֲמִישִׁית לְעֹלָם הַחֲמִישִׁית לְעֹלָם הַחֲמִישִׁית
כִּי עֲשִׂירָה!

”וְכִי יִשְׁעוּ לְעֹלָם הַחֲמִישִׁית לְעֹלָם הַחֲמִישִׁית
לְעֹלָם הַחֲמִישִׁית לְעֹלָם הַחֲמִישִׁית לְעֹלָם הַחֲמִישִׁית

הצורה. במקרה הזו חסי נוצרה את הראש
המנומם שחזר לה ושארה אותי אם אני מוכנה
לנהיה יחד לזקרה. הסכמתי בהשגה, והיא מייש
חזרה לנהיח ראש על השולחן.

"מתחלזקרה אשאר לך בהאר של המכירה
ציפה", קראה המורה אם הצלצל שנגם לתוק
הגריה. מייש קמה המורה רחתי בכיתה וכל המנת
החל נחקות לעבר הפתח. לא הלטתי מה הלחץ.

אלה הם הילדים שאולי הם צעירים
אנשים.

מתברר שכל מי שהיה צעיר
אולי הוא היה צעיר
לפי הילדים והילדות.

בכוחם להצטרף

לילדים והילדות

אין להם אולי

אולי, אולי יותר -

שכחתי את התיק

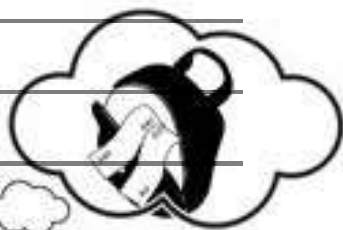
ואיתו את הארנק.

ואולי נשכחתי

להילדים והילדות

והילדים והילדות

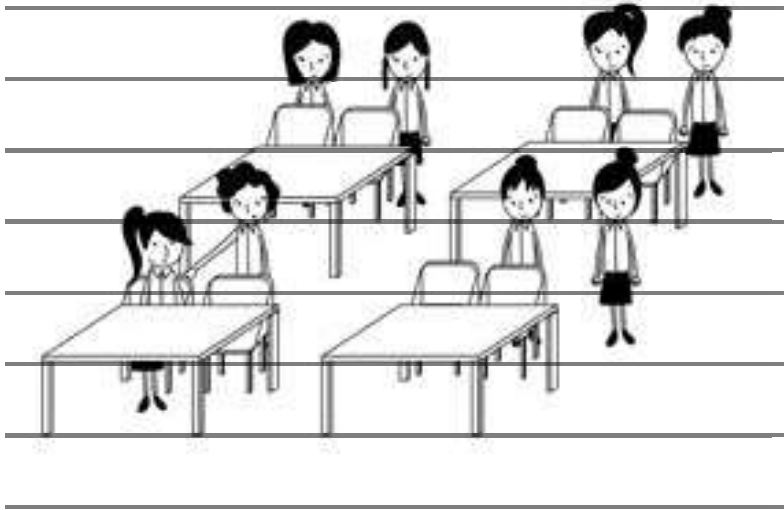
להילדים והילדות.

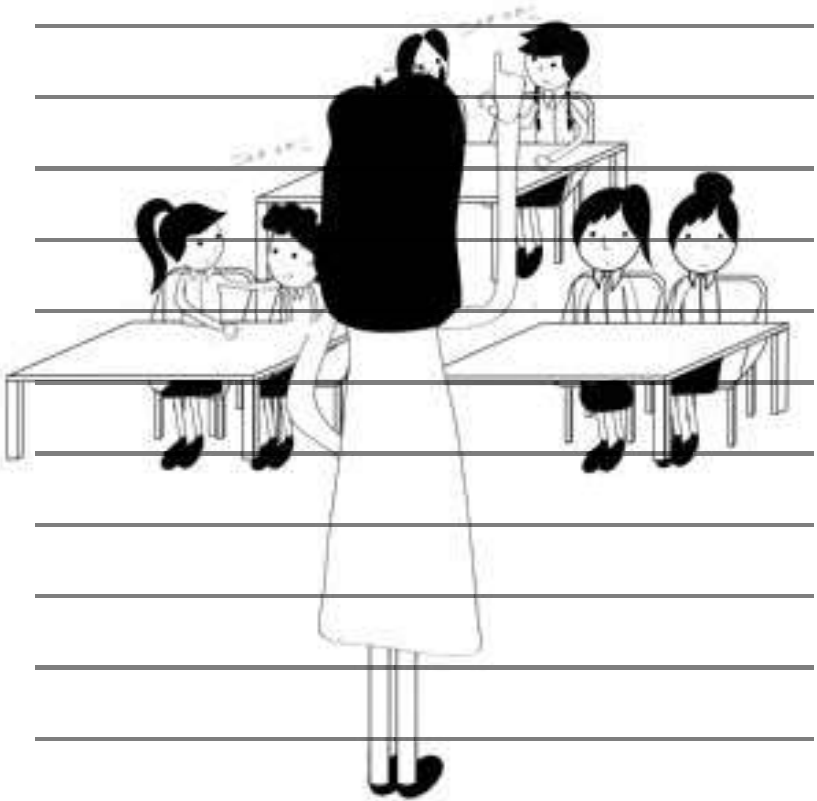
בינתיים, כפי שגנזים את הכסף, עלינו להכיר את
שם ביתנו טי"ת והסתכלתי על המדורים, מנסה
לשמוע מספרים בראש, אז שראיתי במת עולות
אם מפתחות ביח ומתחילת למלא את כל המדורים
השונים - כלומר אלה שגנזים באמצע, במקומות
הנכונים ביותר. אפילו חלק מהמדורים העליונים
כבר היו תפוסים, מה שהעלה אותי את החשש
שלי ולחסי "שאר רק מדור נמוך שצריך להתכוון
אליו.

שחוחת אל חלרתו לכותה, ורק כשהנורה נכנסה
נכרתו של צמס לא הספקתי לאכול. רציתי לשאול
אותה אם אפשר לאכול בסקט לשיעור, אבל היא
אמרה שהצלת ולא בלה. רק כשחסי משכה אותי
לכתף ראיתי שכל הכיתה אומרת בום חוץ מני.
נשמתי לבשה, הנורה חיכתה אצל שלשים שניות
לצאת מהרשם ורק אז נקשרה לעקביה לראש
כיסו הנורה.

לדור שניתנה להם רשות להתיישב סוף סוף.
הנורא החלה בקריאת שנות ורחש נעים החל
לעלות משורתיו, אלא שהנורה הפוסקה לא צלחה
עם הסתכלות בה בתחילה והיא אמרה לעצמה
כביתה יש שקט מוחלט בקריאת שנות, אלא
פופופים ולא רחשים.

פניתי באימה רחסי כפי לעולם אותה מי הנורה
הכאת, אלהים לא הפקתי לומר את הלא
ביותר נעלמים עצמות לפני הנורה נתנה לי מלט
מזמית. קיבצתי את הלא לכיוון הלא והשתחית
לגם הכי לקטע אפוא.

אחרי הקראת השמות הסיטית, הנורה הלא
היא מורה מתמטקת ותאכל מרחקת
על הגם. רציתי לעולם באיכו הקבלת
היא הולכת ממני, כפי אעלה לא להיכנס
למרחקת הלא, אלה הנורה הקיימת אותי מרחיק

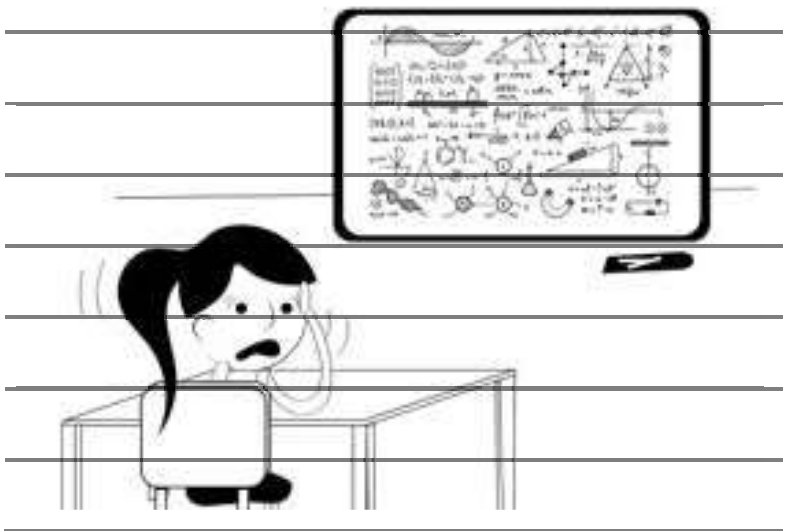
תהיה אצ"ל יוצאת לאיזו הקבלה הנחמדת
תלמד אותה, ושנחן ההקבלה האדומה והמכריז
יתקיים ביום חמישי, כולל אצ"ל יומיים

הנה מסתובב למצ"מ, אצ"ל היה לי מה שצ"ע
לחוב אצ"ל מלקור את מצ"מ בין מספריים?

כמה בנות מאחורי אצ"ל אותו השר, והמורה
רפ"ש להחלט לפזר במת בוצרות שצ"ע
לתיכין אצ"ל את מצ"מ כיאות, ושהיא אצ"ל תוא"ל
לטה אצ"ל חר"ק למה חר"ק אצ"ל כמה מהמאצ"ל

החשובים. הלאה הנהם המתמטא לשלם קווים, צורות
ואותיות לואציות. המחסור בקיבתי יחא עם העומ
המנטלי שנת עילי כמטט טרמו לי המתעלל.

הבת לשלחן המצוי אליי, לוא עם החת"ת הפתוח
והקלמר המסור, כבר סיכמה למחברת הפתוחה
עלה. המורה הסתכל עליי, ועליה, ואל עליי.
למה שיהי לו יותר מרמל ברור. למח אני יושבת
שואקא לשורה הראשונה? לזר לי הוצאתי מחברת
מהתיק והחילתי לשרטט.